

INTERVIEW ANNE FELICITAS, MOEDER VAN KEVIN, DIE EEN EXCUSBRIEF VAN JEUGDZORG KREEG

'Contact zoeken met Jeugdzorg: fout'

Anne Felicitas' zoon werd uit huis geplaatst. Het laat zien hoe het mis kan gaan als hulpverleners zich niet door feiten laten leiden.

Door **Anneke Stoffelen**

Z werd door de gezinsvoogd een borderliner genoemd en een hoer. Anne Felicitas, de 41-jarige moeder van Kevin (nu 9), klopte aan bij Bureau Jeugdzorg omdat ze veel problemen had met haar ex-man, een stalker. Maar in plaats van hulp, leverde het haar een uithuisplaatsing van haar zoon op. 'De vader van Kevin beet me toe: als ik mijn kind niet meer mag zien, zie jij hem ook niet meer', zegt Anne Felicitas. Haar ex-man Gerard werd meerdere keren veroordeeld voor bedreiging en geweldpleging. Niettemin slaagde hij er jarenlang in de instanties naar zijn hand te zetten.

'Wij doen niet aan waarheidsvinding', is het adagium dat ouders van Bureau Jeugdzorg te horen krijgen als zij het niet eens zijn met rapportages. Gezinsvoogden maken van ontmoetingen met een familie een verslag en schatten op basis daarvan in, in overleg met collega's, welke hulp het beste is voor het kind. Verhalen van de ene ouder over de ander worden opgetekend en gewogen, maar niet per se op feiten gecheckt.

Klachten van ouders

Maar het verhaal van Anne Felicitas maakt pijnlijk duidelijk hoe het mis kan gaan als hulpverleners zich niet laten leiden door feiten. 'Ze hebben zich zo gemakkelijk laten manipuleren door hem. Gerard heeft twee kanten. Als hij nu zou binnenlopen, zou jij ook denken: dat is een leuke vent. Hij werkt keihard, heeft altijd goede zin. Als hij alleen met mij was, ging dat masker af.' De Volkskrant ontvangt vaker klachten van ouders die zeggen te zijn benadeeld omdat Bureau Jeugdzorg zich niet op feiten baseert. Die verhalen zijn meestal niet op betrouwbaarheid te controleren. Maar Anne Felicitas heeft met succes een jarenlange strijd gevoerd om haar gelijk te halen. Opgetogen laat ze de excuusbrief zien: 'Gedurende de ondertoezichtstelling is er zowel in het

mondellinge contact met de uitvoerende gezinsvoogden als in de geschreven contactjournaals sprake geweest van een verkeerde woordkeuze.' En: 'Bureau Jeugdzorg Utrecht biedt haar oprechte excuses aan.'

Gerard ontpopte zich tot een geweldadige stalker op het moment dat Anne Felicitas de relatie met hem verbrak. Hij achtervolgde haar, sprong een keer door de ruit van de woonkamer toen zij tv zat te kijken, dreigde haar dood te steken. In een paar jaar tijd zagen moeder en zoon ongeveer tien blijf-van-mijn-lijfhuizen. 'Op een gegeven moment kon ik de stress niet meer aan en heb ik

contact gezocht met Bureau Jeugdzorg. Achteraf een cruciale fout.'

Anne Felicitas volgde het advies op om vrijwillig mee te werken aan een ondertoezichtstelling, omdat ze dan snel hulp zou ontvangen. In de zomer van 2004 deed de Raad voor de Kinderbescherming onderzoek. Het rapport was helder: omgang met zijn vader vormde een te groot risico, dus voorlopig zou Kevin geen contact met hem mogen hebben. Anne Felicitas wordt omschreven als 'zeer betrokken bij haar kinderen' (ze heeft ook nog een dochter van inmiddels 20). De kinderrechter deelde die conclusie.

Enkele maanden later dringt Bu-

reau Jeugdzorg aan op contact tussen Kevin en zijn vader. Anne Felicitas is als de dood dat haar ex haar zoon iets aandoet. Achteraf bleek dat de gezinsvoogd na de eerste ontmoeting noteerde dat Anne zou lijden aan een borderlinestroomis en als prostituee werkte. Onjuiste informatie afkomstig van ex Gerard.

Het is gebruikelijk dat hulpverleners van alle ontmoetingen verslag doen in contactjournaals. Deze verslagen zijn bedoeld voor collega's, zodat een zaak gemakkelijk kan worden overgedragen. Ook de tweede en de derde gezinsvoogd van Kevin kregen dus te lezen dat Anne Felicitas van lichte zeden was en leed aan een psychische stoornis.

De contactjournaals worden in principe niet aan ouders voorgelegd, maar Anne Felicitas heeft voor de klachtenprocedures alles opgeëist. 'Er wordt neerbuigend over mij geschreven.' 'Hier: 'Moeder gedraagt zich wel erg slachtofferig'. Op een gegeven moment krijgt Anne zelfs te horen dat ze wat meer begrip moet opbrengen voor zijn 'ziekte'.

Begin 2005 besluit Bureau Jeugdzorg Kevin voorlopig bij zijn vader te laten wonen, omdat Anne niet langer meewerkt aan de omgangsregeling. Van Gerard krijgt Kevin te horen dat zijn moeder is overleden. Intussen geeft hij het jongetje slecht te eten en bedreigt hij Kevin. Als Anne

Geen waarheidsvinding, tot frustratie van de ouders

Tot frustratie van benadeelde ouders, zeggen Bureau Jeugdzorg en de Raad voor de Kinderbescherming steevast niet aan waarheidsvinding te doen. Zij handelen uit belang van het kind. En dat is erbij gebaat dat, bijvoorbeeld in het geval van mishandeling, snel wordt ingegrepen en niet eindeloos wordt afgewacht tot onomstootelijk is vast komen staan dat er klappen vallen.

Toch ontslaat dat de instanties niet van de plicht om beweringen te toetsen, oordeelde de Nationale Om-

budsman in andere zaak van een valselijk beschuldigde ouder. 'Indien zij een verklaring belangrijk vinden om daarmee een bepaalde beslissing te rechtvaardigen dan moet zoveel mogelijk de ware toedracht worden onderzocht. Alleen de beweringen die getoetst zijn kunnen als feiten in de rapportages worden opgenomen zodat de rechter zich daarvoor een gemotiveerd oordeel kan vormen.' Werkers bij BJZ kunnen teveel op hun eigen inzicht vertrouwen', bevestigt oud-kinderrechter Quik-Schuit.

fout'

'Als hij alleen met mij was, ging dat masker af.'

Felicitas na twee maanden de instanties weet te overtuigen van de geweldadige neigingen van haar ex, doet de politie met vier man een inval bij Gerard.

Een welgemeend 'sorry'

Kevin wordt naar een pleeggezin gebracht, omdat Bureau Jeugdzorg meent dat Anne Felicitas door haar vermoeide toestand niet in staat is voor haar kind te zorgen. Zelf begrijpt ze niet waarom. Het gerechtshof Amsterdam ook niet, want in mei 2005 wordt bepaald dat Kevin zo snel mogelijk terug moet naar huis.

Gerard probeert nog om bij Kevin en Anne in de buurt te komen. Later bepaalt de rechter dat hij geen contact meer mag hebben.

In de afgelopen jaren is Anne Felicitas in verschillende klachtenprocedures in het gelijk gesteld. Maar nooit krijgt ze datgene waar ze zo naar hunkert: een welgemeend 'sorry' wat leidt tot een civiele rechtszaak. Omdat moeilijk te bewijzen is dat de schade die Anne Felicitas en

Anne Felicitas, de 41-jarige moeder van Kevin.

Foto Marcel van den Bergh / de Volkskrant

haar zoonje hebben geleden, direct het gevolg is van fouten door Bureau Jeugdzorg, raadt haar advocaat haar aan in te stemmen met een schikkingvoorstel: schriftelijke ex-

cuses voor de gemaakte fouten. Anne Felicitas neemt daar genoeg mee.

Ze probeert haar leven en dat van haar zoon zo goed mogelijk op te

pakken. 'Ik was mijn huis kwijt, mijn werk, en heb jarenlang in therapie gezeten. Met Kevin gaat het nu goed, maar hij heeft een klap meegekregen die hij misschien wel nooit

meer te boven komt. Verlatingsangst zal hij altijd houden. En dat allemaal omdat de hulpverleners zich al die tijd hebben laten inpakken door de verhalen van Gerard.'

ADVERTENTIE

Luister Q-music en win dit elektrisch apparaat!

Je had al een elektrische tandenborstel, een mixer en een koelkast...maar nu maak je bij Q-music kans op de Tesla roadster. 288 PK, 0 tot 100 in 3,7 seconden, strakke vormgeving en..... helemaal elektrisch! Leuk toch?

Qmusic
Q is good for you

Burgemeestersleed: geen ambtswoning of juist dubbele lasten

Van onze verslaggever
Marcel van Lieshout

AMSTERDAM Nog steeds kampen veel burgemeesters met huisvestingsproblemen, ondanks toezeggingen van het vorige kabinet om daar snel een einde aan te maken. Van de burgemeesters die na 1 januari 2009 zijn benoemd woont eenderde buiten de gemeente en nog eens eenderde slaagt er niet in de woning in de vorige gemeente te verkopen en heeft dus dubbele woonlasten. Dat blijkt uit een inventarisatie van het Genootschap van Burgemeesters. Het Genootschap wil snel met minister Piet Hein Donner (Binnenlandse Zaken) om tafel om het huisvestingsvraagstuk te bespreken.

'Het ongenoegen van burgemeesters betreft niet alleen het uitblijven van oplossingen van de problemen, maar ook het feit dat de burgemeesters geen enkele informatie van het departement krijgen.' Burgemeesters zijn bij wet verplicht om in de gemeente te wonen waar ze zijn benoemd. De gemeenteraad kan daar maximaal een jaar onthefing voor verlenen.

De afgelopen jaren hebben zich herhaaldelijk incidenten voorgedaan met burgemeesters die er niet in slaagden een passende woning te vinden (veel gemeenten hebben de ambtswoning inmiddels afgeschaft) dan wel financiële compensatie vroegen wegens

dubbele woonlasten.

In Den Helder liep in 2009 een ruzie over financiële steun van de gemeente aan de met dubbele woonlasten kampende burgemeester Stefan Hulman zo hoog op, dat Hulman zich uiteindelijk genoodzaakt zag om te vertrekken.

De vorige minister van Binnenlandse Zaken, Guusje ter Horst (PvdA), kondigde daarop een regeling aan waardoor gemeenten verplicht zouden worden om aan de nieuwe burgemeester een ambtswoning aan te bieden in hun gemeente.

Burgemeesters moeten wonen waar ze benoemd zijn

Zolang die niet betrokken kon worden, zou er een pied-à-terre beschikbaar moeten zijn. Ook werd een tijdelijke regeling geïntroduceerd om burgemeesters met dubbele woonlasten bij te staan. Volgens het Genootschap van Burgemeesters is nu duidelijk geworden dat het huisvestingsvraagstuk 'niet van tijdelijke aard is geweest'. Tot ergernis van het Genootschap van Burgemeesters heeft minister Donner tot drie keer toe een afspraak afgezegd om over dit onderwerp te overleggen.

Afzwakken Nederlandse eco-doelen haaks op EU-beleid Europese Unie torpedeert Blekers natuurplannen

Van onze verslaggever
Marcel van Lieshout

AMSTERDAM De Europese Commissie heeft Nederland opnieuw op de vingers getikt voor plannen om het Europese natuurbeschermingsbeleid af te zwakken. Aan afspraken over het beschermen en stimuleren van de biodiversiteit kan niet worden getornd, zo schrijft de Commissie in antwoord op vragen van Europarlementariër Gerben Jan Gerbrandy (D66).

Daarmee reageert de Commissie op uitlatingen van staatssecretaris Bleker (Landbouw) die vindt dat de EU haar ecologische doelen te hoog heeft gesteld. Bleker wil het aantal Natura 2000-gebieden, die Europese bescherming genieten, terugbrengen. De Commissie beklemtoont vast te houden aan natuurdoelen en wil niet dat die 'op dit cruciale moment verwateren'.

Begin vorig jaar lekte uit dat toenmalig premier Balkenende in een vertrouwelijke brief ook al had geprobeerd de Europese Commissie tot een soepeler natuurbeleid te verleiden. Tevergeefs. Commissievoorzitter Barroso reageerde toen in ongebruikelijk scherpe bewoordingen dat daarvan geen sprake kon zijn.

'Nu krijgt Bleker er eigenlijk net zo hard van langs in zijn streven om Europese natuurdoelen naar beneden bij te stellen', zegt Europarlementariër Gerben Jan Gerbrandy over het antwoord op zijn vragen. De Europe-

se Commissie schrijft juist zich zorgen te maken over de trage vooruitgang op het gebied van de bescherming van vogels en hun habitat.

Volgens Europarlementariër Gerbrandy groeit in Brussel de ergernis over het Nederlandse natuurbeleid. 'Nederland lijkt voortdurend onder allerlei internationale afspraken uit te willen. Nu is het weer de Vogel- en Habitatregeling. We hebben niet voor niets met zijn allen afgesproken dat we het uitsterven van dieren- en plantensoorten willen voorkomen.'

Een uiting van die groeiende irritatie in Brussel is een brief die de Europese Commissie deze week aan het

kabinet-Rutte stuurde over het Westerschelde-dossier. Bleker wil afzien van het onder water zetten van de Hedwigepolder als natuurcompensatie voor de verdieping van de Westerschelde. De Commissie herinnert Nederland eraan dat natuurherstel een internationale verplichting is.

D66-Tweede Kamerlid Van Veldhoven spreekt van 'een structuur' in het Nederlandse natuurbeleid. 'Het kabinet heeft geen boodschap aan internationale afspraken. Dat zie je ook bij staatssecretaris Atsma. Die wil afspraken over het op een kier zetten van de Haringvlietsluizen, niet nakomen.'

DE VOLKSKRANT OP ZONDAG 17 APRIL

De Europese achtertuin

De Arabische wereld staat al maanden in brand. Europa is hopeloos verdeeld. Frankrijk wil actie, Duitsland wil niets, Italië stuurt vluchtelingen door. Hoe moet dat verder? Een debat met **Ko Colijn** (defensiespecialist Clingendael), **Marijet Schaake** (europarlementariër D66), **Ton Nijhuis** (directeur Duitsland Instituut) en **Sadik Harchaoui** (directeur Forum). Onder leiding van **Paul Brill**.

- Aanvang 16.00 uur
- Toegang € 7,50, € 6,50 (korting)
- De Rode Hoed, www.rodehoed.nl
- Keizersgracht 102
- 1015CV Amsterdam
- 020-6385606

derodehoed

deVolkskrant